

Thajsko a Kambodža - Kapitola 01. Cesta do Angkoru včetně kompletních nákladů

Kdo by se nechtěl podívat do jihovýchodní Asie ?

Jako nízkonákladový cestovatel jsem objevil na internetu akci :

Budapešť - Doha - Bangkok

Bangkok - Doha - Vídeň

Letenky s Qatar Airways - CZK 6.873,-

Člověk se málokdy rozhoduje rychle, většinou přemýšlí. Já nad touto cenou nepřemýšlel.

Vždyť z Bangkoku je to do Kambodži velmi blízko !

Další náklady této cesty byly :

Vlak do Budapešti z domova - CZK 510,-

Pojištění na cestu - CZK 337,-

Jízdenka Student Agency z Vídně do Brna - CZK - 320,-

výběry z bankomatu v Budapešti a v Bangkoku : CZK 3.500,-

ubytování Budapešť - CZK 280,-

ubytování Kambodža - CZK 970,-

ubytování Bangkok - CZK 300,-

výměna USD - CZK 1.800,-

vizum Kambodža - CZK 485,-

výlet na jezero Tonlé Sap - CZK 540,-

jízdenka ČD Brno - domů - CZK 120,-

celkem náklady : 16.035,-

Za tuto cenu vyrážím na cestu okolo poloviny světa !

Nepřemýšlím a dopodrobna neplánuji. Balím malý batoh s nejn nutnějšími potřebami a vyrážím na cestu.

Budapešť je krásné evropské město plné Japonců. Japonští turisté okupují veškeré budapešťské památky. Snažím se jim vyhybat. Přátelím se s "místním" Indem, který vaří v místní indické restauraci.

Přestupuji v Doha na arabském poloostrově a přistávám v Bangkoku.

Toto město pro začátek vynechávám a hned cestuji na thajsko - kambodžské hranice.

Aranyaphet - město, kde večer zakončuji svůj hektický den.

Provinciální příhraniční stotisícové město mě v pozdní noci vítá svou ospalou atmosférou.

Grilované kuřecí párky, rozsekané na kousky, se zelím a feferonkou, jsou mojí večeří. Ale ani na jídlo nemám moc myšlenek. Mám v hlavě důležitější úkol - přechod thajsko - kambodžské hranice!

Po vyspání ve velmi slušném hotelu vyrážím následující den na hranici.

Vyplňuji potřebné obrovské množství formulářů a pěšky přecházím do Kambodži.

Očekával jsem spoustu problémů, internetem koluje velké množství "zaručených" informací o podvodech a nástrahách spojených s hraniční kontrolou. Já se neseťkal s ničím problematickým, celá akce netrvala ani hodinu.

Kambodža - Kapitola 02. Historie Angkoru

Vždy si říkám, že před návštěvou jakékoliv oblasti, je potřeba o ní co nejvíce vědět. U Angkoru to platí minimálně dvojnásob. Jeho historie je pozoruhodná. Mezi desítkami chrámů, rozestými na obrovské ploše několika desítek čtverečních kilometrů uprostřed kambodžské džungle, člověk

pochozí nutnost znalostí jejich historie. Bez těchto vědomostí Vám zdejší komplexy budou připomínat pouze zarostlé hromady kamenů.

Začal bych poněkud odprostředka. Psal se rok 1848. V Evropě se válčilo, u nás v Čechách hořely revoluční barikády. Ale zde v jihovýchodní Asii, v oblasti nazývané Indočína, si klestili cestu neprostupným pralesem francouzští katoličtí misionáři. Jedním z nich byl i Charles - Emile Bouillevaux.

V nepředstavitelném vedru a vlhkosti narazil při svém strastiplném putování na ruiny starobyklých chrámů. Protože jeho hlavním posláním bylo šíření křesťanství, tento nález popsal velmi okrajově.

O 11 let později již bylo vše jinak. Další Francouz, přírodovědec a cestovatel Alexander Henri Mouhot, narazil na rozvaliny Angkoru znovu. Tentokrát bylo Město (doslovný překlad názvu Angkor) popsáno v jeho knize a o jeho historii se začali zajímat další vědci, obzvláště archeologové z celé tehdejší "civilizované" Evropy.

Jako perličku uvádím v archivech zapadlou informaci o objevení chrámových komplexů již v roce 1550, a to portugalským mnichem Diegem C. Coutem.

Takže objevitelů bylo, jak už je v archeologii zvykem, více. Důležité je, že se pro nás alespoň něco zachránilo. Dvacáté století totiž paradoxně uškodilo Angkoru mnohem více, než nelitostná příroda celých 500 let předtím. Celá Kambodža si totiž v druhé polovině 20. století prošla neskutečně krvavými a destruktivními roky. Francouzští a angličtí kolonizátoři předali moc do rukou místních. Jako skoro ve všech ostatních státech na světě, kde byl po II. světové válce zrušen koloniální řád, došlo i zde k občanským velmi krvavým válkám. A v Kambodži to byl extrém.

V roce 1970 dochází k vojenskému převratu, pět let do roku 1975 probíhá destrukce celé společnosti občanskou válkou. Generál Lon Nol utíká na Havaj, USA bombardují Kambodžu denodenně, k moci se postupně dostávají Rudí Khmerové v čele s Pol-Potem. V té době rezignuje i král Sihanuk a Pol-Pot má volné ruce k jeho experimentu na národu. Jsou zrušeny peníze, lidé pracují na polích zadarmo, inteligence je vyvražďena jako zbytečná část národa. Děti nemá kdo učit, nemocné kdo léčit. K tomu se přidají tzv. Vražedná pole, killing fields, místa hromadných poprav tisíců a tisíců lidí. Odhady počtu mrtvých v období vlády Rudých Khmérů 1975 - 1978 jsou velmi rozdílné, jeden až tři miliony osob !!!!. V roce 1978 to byla vietnamská armáda, která po ukončení (de facto vyhrané) válce s USA vtrhla do Kambodže. Celá osmdesátá léta minulého století byla v Kambodži ve znamení střílení, zatýkání a smrti. Ve velké míře hlavně civilního obyvatelstva. Až začátek 90. let 20. století přináší dohodu o urovnání konfliktu a následně rok 1993 přichází s prvními svobodnými volbami.

V tuto chvíli si nemohu odpustit vzpomínku na svá dětská léta v druhé polovině 70. let minulého století, kdy jsme povinně odevzdávali ve škole 20,- Kčs na Fond solidarity s Kambodžou ! Jednou bych se rád dozvěděl, na co byly tyto vybrané miliony v té době použity. Nebo je to lepší nevědět ?

Nyní již má kambodžský lid od válek a strachu ze smrti snad klid. Život se vrací i do vybydlených oblastí a po postupném odstraňování všudypřítomných min lze opět začít pěstovat rýži a chovat dobytek po celé Kambodži.

A dochází samozřejmě i na kulturu a historii. Archeologové se vracejí do Angkoru a znovu se perou s pralesem o znovuzrození Města. I zde ale celá devadesátá léta minulého století odstraňovali miny, než bylo možné otevřít celý chrámový komplex světa.

Ale abyste si nemysleli, že v tomto poválečném období již má Angkor jistotu záchrany, musím trochu zmírnit Vaše nadšení. Válkami mučené a zbídačelé obyvatelstvo žije v Kambodži z pár dolarů denně. Nedostatečná státní ochrana památek a všudepřítomná zkorumpovanost úředníků, respektive všech státních zaměstnanců včetně vojáků, vede k plenění památek. Angkor samozřejmě není ušetřen.

Krást památky začali již Francouzi v první polovině 20. století, jedním z nejznámějších zlodějů artefaktů se stal i André Malraux, pozdější ministr kultury ve vládě Charlese de Gaulla.

Rudí Khmérové v plenění pokračovali, chrámy Města dokonce ostřelovali, v památkách byly zřízeny polní nemocnice....

Po vpádu vietnamské armády bylo mnoho cenností rozprodáno po tržnicích a nenávratně zmizelo v soukromých sbírkách.

V devadesátých letech minulého století dochází k největšímu nekontrolovanému úniku jednotlivých památek. Krádeže zajišťují vesničanům obživu, dealerům a pašerákům nebývalé zisky. Vláda nechává co nejvíce památek odvézt do skladů v Siam Reipu, ale i zde dochází k ozbrojeným loupežím.

Trochu klidu přináší až nové tisíciletí. Angkor je zapsán do seznamu světového kulturního dědictví UNESCO s podmínkou dostatečné ochrany památek. Boj s nelegálním obchodem s uměním je sice stále ve stadiu boje s větrnými mlýny, ale přecejenom se blýská na lepší časy. Skoro 20% z ukradených cenností se již do vlasti Khmérů vrátilo a tento trend stále pokračuje. Navíc místní obyvatelé zjišťují, že větší přínos než z krádeží, mají z turistického ruchu. A turisté k vypleněným památkám přece nejezdí.

Nabyl jsem tedy i já přesvědčení, že nastala vhodná situace k mé návštěvě Města.

Dorazil jsem do hotelu D'Oral d'Angkor Guesthouse a za příjemných 12,- USD na noc i se snídaní se na čtyři noci ubytovávám. Nyní se stávám objevitelem Angkoru konečně i já !